

РЕШЕНИЕ

№ 108

гр. Благоевград, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Мария Г. Исидорова
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно наказателно дело
№ 20231210201902 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на „Д*****“ със седалище и адрес на управление гр. П***** ул.”Ц*****“, подадена чрез адв. А. С. против Наказателно постановление № 42-0007510/04.08.2023 г. на Директора на РД“Автомобилна администрация“ София, с което на дружеството-жалбоподател за административно нарушение по чл.91в, т.2, пр. 1-во от ЗАвПр, на основание чл.104 ал.7, пр.последно от Закона за автомобилните превози е наложена имуществена санкция в размер на 2000.00 лева.

С жалбата се навеждат доводи за допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материално-правните разпоредби на ЗАвПр, твърди се, че НП е издадено при неизяснена фактическа обстановка. Излагат се доводи за нарушение на чл.18 от ЗАНН.Иска се от съда да постанови съдебен акт, с който да отмени обжалваното наказателно постановление, като незаконосъобразно.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател, редовно призовано се представлява от адв. С., който поддържа жалбата. По същество в писмени бележки излага доводи за отмяна на атакуваното наказателно постановление като незаконосъобразно, твърди за процесуални нарушения при ангажиране отговорността на дружеството жалбоподател. Претендира разноски.

Административно-наказващият орган и Районна прокуратура гр.Благоевград, редовно призовани не ангажират представител по делото и становище по същество. В придружително писмо, с което е изпратена преписката от наказващия орган е направено възражение за прекомерност на разноски.

Районният съд, след като съобрази доводите на страните, събрания по делото доказателствен материал и закона, установи следното:

На 12.07.2023 г., около 15:00 ч., в сградата на наказващия орган в гр.Благоевград, бул. “Св. Д. Солунски“ № 77А, е извършена проверка на дружеството-жалбоподател, притежаващо Лиценз на общността за извършване на превоз на товари с № 23104. Проверката е осъществена от инспекторите Е. Г. и Г. Г., като за нея дружеството-

жалбоподател е било предварително уведомено с Известие /Писмо/ № 50-00-295/5/12.06.2023 г, получено от упълномощено от дружеството лице – С. Р., с което са изискани множество документи, касаещи превозвача и ППС на дружеството, подробно описани в известието, като сред тях била и информация от паметта на дигиталния тахограф, монтиран в МПС от категория **, влекач ***** за периода от 12.07.2022 до 11.07.2023 г. На 12.07.2023 г. се явило упълномощено лице, което представило част от изисканата информация, но не била представена информация от паметта на дигиталния тахограф, монтиран в МПС от категория **, влекач ***** за периода от 12.07.2022 до 11.07.2023 г., като било установено, че с МПС с рег. № ***** за посочения период са били извършени превози на товари. Констатациите били отразени в КП и св. Е. Г. в присъствието на св. Г. Г. и упълномощеното лице св.Т. съставил на дружеството-жалбоподател Акт за установяване на административно нарушение № 337290 от 12.07.2023 г., в който констатираното било квалифицирано като нарушение по чл.91в, т.2, пр. 1-во от ЗАВП и документът е връчен срещу подпис на упълномощеното лице, което подписало акта без възражения, такива не постъпили и в законоустановения срок.

Въз основа на този акт на 04.08.2023 г. Директорът на РД“Автомобилна администрация“ София издал и обжалваното Наказателно постановление № 42-0007510, с което на дружеството-жалбоподател за административно нарушение по чл.91в, т.2, пр. 1-во от ЗАВП, на основание чл.104 ал.7, пр.последно от Закона за автомобилните превози е наложена имуществена санкция в размер на 2000.00 лева.

НП е връчено на законния представител на 04.12.2023 г., като в законоустановения срок била подадена и разглежданата в настоящото производство жалба.

При разпита на двамата свидетели по акта Г. и Г. същите твърдят, че констатирали описаното в акта нарушение на дружеството жалбоподател на база проверка и документи. Поддържат констатациите си. Чрез показанията на тези свидетели се установява още процедурата по съставяне на АУАН.

В хода на съдебното производство по искане на защитата е допуснат и разпитан св.Т., който чрез показанията си навежда данни за това, че представил документите на хартия и инспекторите му казали да дойде по-късно, които показанията обаче се опровергават от останалите доказателства, поради което и съдът не ги кредитира в посочената част. За тези си изводи съдът отчете и служебната му зависимост от дружеството –жалбоподател. Още повече такива факти се изнасят едва в съдебната фаза в производството, поради което и съдът намери, че по този начин се гради защита на дружеството.

Представени са констативен протокол от извършена проверка, заповед за определяне на служителите, които да извършат проверка, заповед за назначаване на издателя на атакуваното НП, както и документи в превод, удостоверяващи извършените превози.

От страна на защитата са представени 3 броя наказателни постановления и АУАН, свързани с ангажиране на отговорност на дружеството – жалбоподателя за идентично нарушение.

Гореописаната фактическа обстановка съдът прие за установено въз основа на приложението по делото писмени доказателства, както и показанията на разпитаните по делото свидетели Г. и Г., чиито показания съдът кредитира относно обстоятелствата, изложени в АУАН, относно извършената проверка и тези, свързани с неговото съставяне, като еднопосочни с останалия събран доказателствен материал, вътрешно безпротиворечиви и логически последователни. Същите се основават на преки и непосредствени впечатления, досежно изнесените факти, поради което съдът ги възприема като достоверни при обосноваване на фактическите си изводи.

При така установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите на страните, както и като съобрази задължението си да проверява изцяло законосъобразността на наказателното постановление, независимо от основанията, посочени

от страните, установи от правна страна следното.

Жалбата е депозирана от надлежно лице, в установения от закона 14-дневен срок от връчване на НП, поради което е допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Съдът намира, че АУАН и наказателното постановление са издадени от компетентни органи - АУАН е съставен от компетентно лице на основание [чл. 92, ал. 1 вр. чл. 91 ЗАвтПр](#), а НП е издадено от компетентен орган, упълномощен на основание чл. 92, ал. 2 със Заповед № РД-0830/24.01.2020 г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Актът и наказателното постановление са в предвидената от закона писмена форма и съдържание, издадени при спазване на установения ред и в сроковете по [чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН](#). Налице е и редовна процедура по съставянето и връчването им и съдържат всички изискуеми съобразно разпоредбите на [чл. 42 ЗАНН](#) и [чл. 57 ЗАНН](#) реквизити, в това число описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, неговата правна квалификация и доказателствата, установяващи нарушението.

Релевантните за обективната съставомерност на нарушението признаци са описани по ясен и конкретен начин, като дадената правна квалификация съответства на словесното описание на деянието. В съставения АУАН и издаденото въз основа на него наказателното постановление е описано, че на датата на извършената проверка –12.07.2023 г., дружеството не е представило надлежно изисканата с Известие /Писмо/ № 50-00-295/5/12.06.2023 г, на директора на РД"АА"- София информация от дигиталния тахограф, монтиран в МПС от категория ***, влекач ***** с рег. № ***** за периода от 12.07.2022 до 11.07.2023 г

Ето защо не съществува неяснота, касаеща датата и мястото на санкционираното нарушение. Както в акта, така и в наказателното постановление ясно и недвусмислено е посочено, че на 12.07.2023 г., дружеството не е представило информация от дигиталния тахограф, монтиран в МПС от категория N3, влекач ***** с рег. № ***** за периода от 12.07.2022 до 11.07.2023 г., което представлява датата на извършване на нарушението, коректно посочена в АУАН и НП.

Избраният от актосъставителя и наказващия орган начин на формулиране на нарушението не поставя съмнение и за мястото на нарушението, което съвпада с мястото, където дружеството е следвало да представи изисканата информация от дигиталния тахограф, монтиран в МПС от категория N3, влекач ***** с рег. № ***** за периода от 12.07.2022 до 11.07.2023 г, а именно – сградата на ОО"АА"- Благоевград, находяща се в гр. Благоевград, бул. "Димитър Солунски" –77А, което място съответства на посочено такова в полученото от упълномощен представител на дружеството известие за представяне на съответните документи.

Не могат да бъдат споделени и възраженията за несъответствие между фактическото обвинение и приложената правна норма. В НП достатъчно ясно е описано изпълнителното деяние на нарушение, като е индивидуализирано мпс и водача, за които се изисква информация, достатъчно ясно е разграничено и което точно конкретно задължение не е изпълнил превозвача, поради което и не се установява претендираната неяснота на обвинението, която да е довела до ограничаване правото на защита на санкционираното дружество. /в този смисъл Решение №2253/24.11.2023г., постановено по кнахд№605/2023г. на АС Благоевград/

Съдът намира, че липсва и твърдяното нарушение на чл.18 от ЗАНН. С разпоредбата на [чл. 18 от ЗАНН](#) законодателят е предвидил, че когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях, като не са поставени ограничения пред възможността на контролния, респ. на наказващия орган в един

акт за установяване на административно нарушение или в едно наказателно постановление, да бъдат описани няколко еднакви по вид нарушения, стига всяко едно от тях да бъде достатъчно конкретизирано. В случая от събраните по делото доказателства се установява, че спрямо дружеството –жалбоподател са съставени АУАН за нарушение по чл.91в от ЗАвПР във връзка с непредставяне на информация от тахографа за всеки един от автомобилите на превозвача, като според съда този подход при ангажиране на онтоговорност от страна на наказващия орган е правилен и законосъобразен, доколкото с непредставяне на информация от тахографа на всеки един автомобил превозвача извършва отделно нарушение. На следващо място институтът на продължаваното престъпление по [чл. 26 НК](#) се явява неприложим по делата от административно-наказателен характер, поради което на съответния нарушител при установяване извършването на различни нарушения, следва да се наложи административно наказание за всяко от тях поотделно. В тази връзка изложените доводи от дружеството-жалбоподател в противоположната насока се явяват неоснователни.

Предвид това съдебният състав не констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, предпоставящи отмяна на наказателното постановление.

Районният съд намира наказателно постановление, предмет на настоящия съдебен контрол и за материалноправно законосъобразно.

С разпоредбата на [чл. 91в, т. 2 ЗАвПР](#) е регламентирано задължение за превозвачите, ръководителите на предприятия и лицата, извършващи превози за собствена сметка да съхраняват най-малко една година след тяхното приключване и да предоставят за проверка от контролните органи информацията, извлечена от паметта на дигиталния тахограф и от картата на водача.

В приложените по делото ЧМР се съдържат данни за извършван международен превоз с от категория ***, влекач ***** с рег. № ***** в процесния период. Ето защо на основание цитираната разпоредба за дружеството-превозвач е съществувало задължението да съхранява най-малко 1 година след приключване на превоза на съответната информация и да предостави същата при изискването ѝ от контролните органи.

Несъмнено е установено и че с Известие /Писмо/ № 50-00-295/5/12.06.2023 г, получено от упълномощено от дружеството лице – С. Р., от превозвача са изискани подробно описани в известието документи. От съдържането на известието се установява, че изисканите с него документи е следвало да се предоставят на 12.07.2023 г., които ден и час са били определени за извършване на проверка на дружеството.

Срокът в който изисканата с Известието информация е следвало да бъде представена на контролните органи е именно посочената в това известие дата за извършване на проверката – 12.07.2023 г.

С разпоредбата на [чл. 12, ал. 5 от Наредба № Н-14 от 27.08.2009 г. за начина на провеждане, обхвата и организацията на контролните проверки на пътя и в предприятията и за класифицирането на превозвачите и на лицата, извършващи превози за собствена сметка](#) е предвидено, че изисканите от ИИ"АА" документи се представят в седемдневен срок от получаване на уведомлението за проверката в съответната териториална структура на ИА "АА". В случая обаче с определянето от наказващия орган на дата на извършване на проверка на дружеството и представяне на отразените в известието документи, на превозвача е предоставен по-дълъг от регламентирания с цитираната разпоредба срок, което

обстоятелство е в полза на дружеството и по никакъв начин не може да бъде третирано като нарушаващи неговите права.

С установеното от доказателствената съвкупност, че на 12.07.2023 г. дружеството не е представило на контролните органи информация от дигиталния тахограф, монтиран в МПС от категория **, влекач *** с рег. № ***** за периода от 12.07.2022 до 11.07.2023 е осъществен от обективна страна съставът на описаното в НП административно нарушение. Този вид нарушения спадат към групата на т. нар. "формални нарушения" (такива на просто извършване), при които фактическият им състав не съдържа като елемент настъпването на допълнителни общественоопасни последици и е достатъчно изтичането на определен срок за извършването на предписаното от закона действие, за да се реализира съставът на нарушението. Дружеството е следвало да подаде изисканата информация от дигиталния тахограф, монтиран в МПС от категория **, влекач ***** с рег. № ***** за периода от 12.07.2022 до 11.07.2023 и с непредставянето ѝ е осъществено нарушението, без да се изисква настъпването на друг допълнителен вредоносен резултат /В този смисъл Решение № 522/23.03.2023 г., постановено по к. н. а. х. д. № 38/2022 г. по описа на Административен съд – Благоевград, Решение № 1382/29.07.2022 г., постановено по к. н. а. х. д. № 268/2022 г. по описа на Административен съд – Благоевград, Решение № 1088 от 21.05.2021 г. на АдмС - Благоевград по к. н. а. х. д. № 168/2021 г., [Решение № 1708 от 10.09.2020 г.](#) на АдмС - Благоевград по к. н. а. х. д. № 283/2020 г., [Решение № 1699 от 10.09.2020 г.](#) на АдмС - Благоевград по к. н. а. х. д. № 298/2020 г. и др. /

Не е спорно, че цитираното МПС е собственост на дружеството – жалбоподател към процесния период и с него е извършен превоз, установимо от приложените по делото ЧМР, като извличането и съхраняването за една година след приключване на превоза информацията, извлечена от паметта на дигиталния тахограф е организационен въпрос, като дружеството не може да черпи благоприятни последици от неговото неизпълнение. Следва да се акцентира и че информацията от паметта на дигиталния тахограф на процесното МПС не е предоставена в хода на административнонаказателното производство, като данни в обратна насока се навеждат едва в съдебната фаза чрез показанията на св.Темелков, които обаче съдът не кредитира, поради изложените по-горе съображения, поради което съдът намира за доказано по-безспорен начин вменетото на дружеството нарушение от обективна страна.

Предвид това, че нарушението е извършено чрез бездействие – неизпълнение на представяне на изисканите документи на 12.07.2023 г., правилно актосъставителят и наказващият орган са приели, че на тази дата е осъществен съставът на нарушението по [чл. 91в, т. 2 ЗАвтПр](#).

Доколкото отговорността е на дружеството-юридическо лице, а тя е обективна и безвиновна, не е необходимо наличието на субективната страна на нарушението да е реализирана, нито да бъде изследвана от съда.

Съдът приема, че неизпълненото задължение на жалбоподателя не представлява маловажен случай, по смисъла на [чл. 28 ЗАНН](#) – а именно такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява пониска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид.

Санкционната разпоредба на [чл. 104, ал. 7, пр. последно ЗАвтПр](#) предвижда, че на превозвач или на лице по чл. 12б, ал. 1, извършващо превози за собствена сметка, които не съхраняват тахографските листа, разпечатките и извлечените данни от дигиталния тахограф или картата на водача за период 365 дни или отказват да ги предоставят за проверка от контролните органи, се налага имуществена санкция 2000 лв.

Наложена на основание посочената разпоредба имуществена санкция е в предвидения от закона абсолютен размер, поради което и не подлежи на ревизиране от страна на съда.

С оглед горното, в случая не са налице основания за изменение или отмяна на атакуваното наказателно постановление, поради което депозираната жалба следва да се остави без уважение като неоснователна, а атакуваното с нея наказателно постановление да се потвърди в цялост като законосъобразно и обосновано.

С оглед изхода на делото искането за присъждане на адвокатско възнаграждение се явява неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 9 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 42-0007510/04.08.2023 г. на Директора на РД“Автомобилна администрация“ София, с което на „Д***** със седалище и адрес на управление гр. П*****, ул.”Ц***** * № * за административно нарушение по чл.91в, т.2, пр. 1-во от ЗАвПр, на основание чл.104 ал.7, пр.последно от Закона за автомобилните превози е наложена имуществена санкция в размер на 2000.00 лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение като неоснователно.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд-Благоевград в 14 -дневен срок от съобщаването му на страните

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____